

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη έχοντας λάβει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 2000/77/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, για τον καθορισμό των αρχών οργάνωσης των επισήμων ελέγχων στον τομέα της διατροφής των ζώων, ή, εν πάση περιπτώσει, μη έχοντας ανακοινώσει παρόμοιες διατάξεις, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας και της Συνθήκης ΕΚ,
- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το άρθρο 249 ΕΚ, σύμφωνα με το οποίο η οδηγία δεσμεύει το κράτος μέλος στο οποίο απευθύνεται, όσον αφορά το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα, συνεπάγεται την υποχρέωση των κρατών μελών να τηρούν τις προθεσμίες μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη που τάσσουν οι οδηγίες. Η σχετική προθεσμία έληξε στις 29 Δεκεμβρίου 2001, χωρίς η Ιταλική Δημοκρατία να έχει εκδώσει τις διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία στην οποία αναφέρεται η Επιτροπή με τα αιτήματά της.

Προσφυγή του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 7 Φεβρουαρίου 2003

(Υπόθεση C-46/03)

(2003/C 70/27)

Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας, εκπροσωπούμενο από τον P. Ormond, επικουρούμενο από τους D. Lloyd Jones QC και S. Lee, Barristers, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 7 Φεβρουαρίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. Να εκδώσει διάταξη, βάσει των άρθρων 230 και 231 ΕΚ, με την οποία να ακυρώνει τα ακόλουθα μέτρα:
  - α) την απόφαση της Επιτροπής, η οποία του κοινοποιήθηκε με έγγραφο της 22ας Νοεμβρίου 2002, να αποδεσμεύσει ποσό ύψους 11 632 600 ευρώ για δαπάνες που καταβλήθηκαν για το επιχειρησιακό πρόγραμμα Manchester/Salford/Trafford 2 ή MST 2.

- β) ακόλουθη απόφαση της Επιτροπής, που εκδόθηκε σε άγνωστη για το Ηνωμένο Βασίλειο ημερομηνία του Δεκεμβρίου 2002 ή Ιανουαρίου 2003, περί αποδεσμεύσεως του εν λόγω ποσού.
- γ) κάθε μέτρο που ελήφθη βάσει των αποφάσεων αυτών, συμπεριλαμβανομένης της αποδεσμεύσεως του εν λόγω ποσού.
- δ) την απόφαση της Επιτροπής, που κοινοποιήθηκε με έγγραφο της 22ας Νοεμβρίου 2002, να εκδώσει ένταλμα εισπράξεως για το ποσό ύψους 9 272 767 ευρώ από κονδύλια του ΕΤΠΑ που είχε ήδη καταβληθεί στο Ηνωμένο Βασίλειο για υποβληθείσες δαπάνες για το MST 2, και

ε) Κάθε μέτρο που ελήφθη βάσει της αποφάσεως αυτής.

2. Να διαπιστώσει, βάσει του άρθρου 231 ΕΚ, ότι κάθε ένα από τα ανωτέρω μέτρα είναι άκυρο.
3. Να διαπιστώσει, βάσει του άρθρου 241 ΕΚ, ότι, σε περίπτωση που η Επιτροπή ορθώς ερμήνευσε το άρθρο 52(5) του κανονισμού 1260/99 (1) και/ή το άρθρο 10 του Παραρτήματος στην απόφαση C(91)1358/8, οι εν λόγω διατάξεις δεν έχουν εφαρμογή για το Ηνωμένο Βασίλειο.
4. Να καταδικάσει την Επιτροπή να αποδώσει στο Ηνωμένο Βασίλειο τα δικαστικά έξοδα για την παρούσα προσφυγή και διαδικασία.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

- 1) Η αποδέσμευση του ποσού ύψους 11 632 600 ευρώ από τα κονδύλια οικονομικής βοήθειας του ΕΤΠΑ

Το προσφεύγον ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή, εκτιμώντας ότι το Ηνωμένο Βασίλειο παρέλειψε να συμμορφωθεί προς το άρθρο 52(5) του Κανονισμού 1260/1999 και με τις αποφάσεις της σχετικά με τα αποτελέσματα της εν λόγω παραλείψεως, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και/ή εσφαλμένη ερμηνεία και/ή πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως.

Το προσφεύγον ισχυρίζεται ότι η κύρωση του άρθρου 52(5) του κανονισμού αφορά μόνο την περίπτωση που η αίτηση οριστικής πληρωμής δεν έχει παραληφθεί έως τις 31 Μαρτίου 2001 και ότι ο κανονισμός απαιτεί μόνο να έχει παραληφθεί η αίτηση οριστικής πληρωμής έως την ταχθείσα ημερομηνία. Ο κανονισμός δεν επιβάλλει συγκεκριμένο τύπο για την υποβολή της αιτήσεως.

Ειδικότερα, ο κανονισμός δεν επιβάλλει η αίτηση οριστικής πληρωμής να γίνεται με το τυποποιημένο έντυπο Πιστοποιητικό δαπανών ΕΤΠΑ, το οποίο χρησιμοποιείται συνήθως για τον σκοπό αυτόν. Η Επιτροπή, επομένως, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο εκτιμώντας ότι η παράλειψη υποβολής της αιτήσεως οριστικής πληρωμής με το συγκεκριμένο έντυπο επισύρει την επιβολή της κυρώσεως του άρθρου 52(5).

Το προσφεύγον ισχυρίζεται ότι τα έγγραφα που γνωστοποιήθηκαν στην Επιτροπή αποτελούν αίτηση οριστικής πληρωμής σύμφωνα με το άρθρο 52(5) και ότι η Επιτροπή, εκτιμώντας το αντίθετο, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και/ή σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως.

Ισχυρίζεται επίσης ότι η ερμηνεία που δίνει η Επιτροπή στον κανονισμό παραβιάζει τις αρχές της ασφάλειας δικαίου και της αναλογικότητας.

Το προσφεύγον ισχυρίζεται ότι, αν η ερμηνεία της Επιτροπής του άρθρου 52(5) του κανονισμού και/ή το Παράρτημα στην απόφαση D(92) 1358/8 είναι ορθή, η απόλυτη φύση των διατάξεων αυτών αντιβαίνει προς την αρχή της αναλογικότητας. Επιπλέον, οι εν λόγω διατάξεις παραβιάζουν την αρχή της ασφάλειας δικαίου, διότι δεν είναι αρκούντως σαφείς και επακριβώς διατυπωμένες και ότι, υπό τις περιστάσεις αυτές, οι διατάξεις του κανονισμού και της αποφάσεως δεν έχουν εφαρμογή έναντι του Ηνωμένου Βασιλείου, βάσει του άρθρου 241 ΕΚ.

Το προσφεύγον ισχυρίζεται ότι η απόφαση της Επιτροπής που του γνωστοποιήθηκε με έγγραφο της 22ας Νοεμβρίου 2002 δεν αναφέρει τους κύριους νομικούς ισχυρισμούς και τα πραγματικά περιστατικά στα οποία στηρίζεται και πρέπει, επομένως, να ακυρωθεί λόγω ελλείψεως αιτιολογίας.

2. Η απόφαση να αναζητηθεί το ποσό οικονομικής βοήθειας του ΕΤΠΑ ύψους 9 272 767 ευρώ

Το προσφεύγον ισχυρίζεται ότι η απόφαση που γνωστοποίησε η Επιτροπή στο Ηνωμένο Βασίλειο με έγγραφο της 22ας Νοεμβρίου 2002 σχετικά με την έκδοση εντάλματος εισπράξεως για ποσό ύψους 9 272 767 ευρώ πρέπει να ακυρωθεί για τους ακόλουθους λόγους:

- η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και/ή εσφαλμένη ερμηνεία και/ή πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως.
- η απόφαση δεν συνάδει προς τις αρχές της χρηστής διοικήσεως, της κοινοτικής νομιμότητας, της περιφερειακής συνεργασίας και την αρχή της αγαστής συνεργασίας μεταξύ κοινοτικών οργάνων και κρατών μελών (άρθρο 10 ΕΚ).
- έλλειψη επαρκούς αιτιολογίας.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1260/1999 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1999, περί γενικών διατάξεων για τα διαρθρωτικά Ταμεία (ΕΕ L 161 της 26.6.1999, σ. 1).

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 10 Φεβρουαρίου 2003

(Υπόθεση C-48/03)

(2003/C 70/28)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την Ana Maria Alves Vieira, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 10 Φεβρουαρίου 2003 προσφυγή κατά της Πορτογαλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2000/16/ΕΚ (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 10ης Απριλίου 2000, για την τροποποίηση της οδηγίας 79/373/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί εμπορίας των συνδέτων ζωοτροφών της οδηγίας και 96/25/ΕΚ του Συμβουλίου για την κυκλοφορία των πρώτων υλών ζωοτροφών, και, πάντως, μη κοινοποιώντας τις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία·
- να καταδικάσει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία συμμορφώσεως προς την οδηγία έληγε στις 2 Μαΐου 2001.

(¹) ΕΕ L 105 της 6.5.2000, σ. 36.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Cour d'appel de Rennes, έβδομο τμήμα, με απόφαση της 5ης Φεβρουαρίου 2003 στην υπόθεση Alain Rousseau κατά Association Comité économique régional agricole fruits et légumes de Bretagne (CERAFEL)

(Υπόθεση C-49/03)

(2003/C 70/29)

Με απόφαση της 5ης Φεβρουαρίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 10 Φεβρουαρίου 2003, το Cour d'appel de Rennes, έβδομο